

T.B.M.M.
BARIŞ ve DEMOKRASI PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 236
Tarih: 26.02.2010

10/660

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Şeker Kurumu verilerine göre pancar üreten çiftçi sayısı 2003 yılında 460 bin iken 2008 yılında 209 bine gerilemiş ve şekerin ton başına fiyat artışı geçtiğimiz yılın ocak ayına göre yüzde 116 artarak, 2010 yılı şubat ayında 804 \$ olmuştur. Pancar tarımı ve pancar üreticilerinin içinde bulunduğu olumsuz durumun incelenmesi ve alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasamızın 98, TBMM İçtüzüğüümüzün 104 ve 105. maddeleri gereğince Araştırma Komisyonu kurularak sorunun araştırılmasını arz ve talep ederiz.

24.02.2010

1-SELAHATTİN DEMİRTAŞ	DIYARBAKIR
2-GÜLTAN KIŞANAK	DIYARBAKIR
3-AYLA AKAT ATA	BATMAN
4-BENĞİ YILDIZ	BATMAN
5-AKIN BİRDAL	DIYARBAKIR
6-EMİNE AYNA	MARDİN
7-FATMA KURTULAN	VAN
8-HASİP KAPLAN	ŞIRNAK
9-HAMİT GEYLANİ	HAKKARİ
10-İBRAHİM BİNİCİ	ŞANLIURFA
11-M. NURİ YAMAN	MUŞ
12-MEHMET NEZİR KARABAŞ	BİTLİS
13-MEHMET UFUK URAS	İSTANBUL
14-OSMAN ÖZÇELİK	SİİRT
15-ÖZDAL ÜÇER	VAN
16-PERVİN BULDAN	İĞDIR
17-SEBAHAT TUNCEL	İSTANBUL
18-SEVAHİR BAYINDIR	ŞIRNAK
19-SIRRI SAKIK	MUŞ
20-ŞERAFETTİN HALİS	TUNCELİ

GEREKÇE

Dünya şeker ihtiyacının yüzde 77 oranında şeker kamışından karşılanırken geriye kalan kısmın büyük bölümü şeker pancarından üretilmektedir. Pancardan elde edilen şekerin maliyeti kamıştan elde edilene göre daha yüksektir. Ancak ülkemizde ekolojik yapı şeker kamışı tarımına uygun olmadığı için şeker üretimi pancara dayalı olarak gerçekleştirilmektedir. Ülkemizde Şeker pancarı tarımı ve şeker üretimi Cumhuriyetin ilk yıllarında başlamış ve şeker politikalarında kendine yeterlilik esas alınmıştır. Ülkemiz, pancardan şeker üreten ülkeler arasında dünyada dördüncü, Avrupa'da ise Almanya ve Fransa'nın ardından üçüncü sırada gelmektedir.

Şeker pancarı tarımı 2000'li yılların başlarında yaklaşık 450 bin çiftçi ailesinin geçim kapısı olmasının yanında yarattığı doğrudan ve dolaylı olarak sektörle ilişkilendirilmiş milyonlarca insanımıza istihdam alanları sağlamaktadır. Ne yazık ki, 2001 yılında çıkarılan Şeker Yasası ile kota kervanına şeker pancarı da eklenmiş ve pancar çiftçisine sözleşmeli üretim yaptırılmaya başlanmıştır. Şeker Kurumu verilerine göre 2003 yılında 460 bin çiftçi şirketlerle yaptığı sözleşme sonucunda pancar ekerken, bu sayı 2004'te 391 bin, 2005'te 348 bin, 2006'da 312 bin, 2007'de 247 bin, 2008 ise 209 bine gerilemiştir. Gerileme sadece çiftçi sayısı ile sınırlı kalmamış, 2003 yılından itibaren günümüze kadar, 2005 yılı haricinde üretim miktarı, yapılan sözleşme miktarının altında gerçekleşmiştir. Bu durum atıl kapasite çalışan mevcut şeker fabrikalarından bazılarının kapasitesini iyice düşürerek zarar etmesine yol açmış ve babalar gibi satan zihniyet için özelleştirme gerekçesini hazırlamıştır. Şimdilerde ortaya konan senaryo ile planlanan, pancardan üretilen şekerin tüketiciye olan maliyetinin yüksekliği gerekçe gösterilerek şeker fabrikalarının özelleştirilmesi ve nişasta bazlı şeker üretiminin önündeki engellerin kaldırılmasıdır. Avrupa Birliği'nde Pancar şekerinin ülke ekonomilerine sağladığı yüksek katma değer nedeniyle tercih ve teşvik edildiği, bu tercih sebebiyle Nişasta Bazlı Şeker üretiminde ortalama yüzde 2-3'lük kota uygulanırken ülkemizde bu oran yüzde 10 olarak uygulanmaktadır.

Son yıllarda tarımsal üretimde ve üretici sayısındaki düşüşlerin en büyük nedeni çiftçilerimizin belini büken, dünyanın tartışmasız en pahalı mazotunun yanında gübre fiyatlarının da yüksekliği, pancar üreticilerinin de en temel sorunudur. Pancar üreticileri, mazot, gübre, tohum, elektrik, sulama gibi girdilere emsal üretim yapan diğer ülke üreticilerine göre 2,5-3 kat gibi fazla bedel ödemek zorunda bırakılmaktadır. Ekim zamanı geldiğinde, başrollerini rantçı ve fırsatçıların paylaştığı oyun bu sene de sahnelenerek gübre fiyatları

yüzde 20 ile 45 arasında arttırıldı. Pancar çiftçisinin kullandığı DAP gübre fiyatı 10 Kasım 2009'da 670 TL iken 10 Şubat 2010'da yüzde 37'lik artışla 920 TL oldu. Pancardan şeker üreten ülkeler sıralamasında 17,1 milyon ton ile birinci olan ve toplam bütçesinin yüzde 38'lik kısmını tarıma destek olarak ayırdığı Avrupa Birliği ile müzakerelere devam eden ülkemizde, bütçenin yüzde 2,48'inin tarımsal desteğe ayrılması üzüntü vericidir. Çiftçi başına tarımsal desteğin, AB ülkelerinde 1.670 € iken ülkemizde 142 € olması çiftçilerimizin nasıl bir açmaz içinde olduğunu göstergesidir.

Şeker pancarı tarımının ülkemiz ekonomisine sağladığı katma değer oldukça fazladır. Yıllık olarak, yaklaşık 25 milyonluk taşıma hacmi yaratması, gübre tüketiminde yüzde 20'lik payı, münavebe bitkisi olmasından kaynaklı toprağı verim açısından zenginleştirmesi, çapa ve hasat döneminde 100 gün süreyle 200 bin kişiye istihdam yaratması ve hayvan yemi olarak kullanılması, pancar tarımının önemini arttırmaktadır. Pancar tarımı, üretilen şekerin yanı sıra ekonomiye, tarıma, tarımsal sanayiye, hayvancılığa, taşımacılığa, alkol, enerji, ilaç sanayine katkı sağlayarak İstihdam yaratmaktadır.

Tarımsal girdi maliyetlerinin yüksekliği ve ithalat seçeneğinin masada tutulması sonucunda tarımdan koparılıp varoşlara yığılan kitlelere belediyeler eliyle yardım yapmak dışında yeni çözümler üretilmesi ve yeni tarım politikaları oluşturmak zorunlu hale gelmiştir. Bu nedenle pancar üreticilerimizin sorunlarının Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından araştırılarak alınması gereken tedbirlerin tespit edilmesi yerinde olacaktır.